

VISOKA POLICIJSKO-VARNOSTNA SOLA
ČI SP 343.9
REVIJA ZA KRIMINALI
1960

COPIES 6

Dr. Hinko Lučovnik

Dne 27. aprila 1960 je nenadoma preminil dr. Hinko Lučovnik, ravnatelj Inštituta za kriminologijo in izredni profesor za kazensko pravo na pravni fakulteti univerze v Ljubljani.

Profesor dr. Hinko Lučovnik se je rodil 7. julija 1902. leta v Ljubljani kot sin delavskih staršev. V težkih gmotnih razmerah je študiral gimnazijo in pravno fakulteto v Ljubljani, kjer je bil leta 1925 promoviran za doktorja prava, star še ne polnih triindvajset let.

Po opravljeni praksi na okrožnem sodišču v Ljubljani je bil novembra 1925 imenovan za asistenta na pravni fakulteti v Ljubljani, kjer se je pod vodstvom profesorja dr. Metoda Dolenca uvajal v znanstveno delo na področju kazenskega prava in kriminalistike. Že

tedaj je obiskal kriminalistična inštituta v Gradcu in na Dunaju, kjer si je poglobil znanje zlasti na področju kriminalistike. Svoje znanstveno delo pa je moral prekiniti leta 1927, ker je bilo to asistentsko mesto na pravni fakulteti iz proračunskih razlogov odpravljeno.

Od tedaj pa vse do izvolitve za izrednega profesorja za kazensko pravo na pravni fakulteti v Ljubljani je dr. Hinko Lučovnik služboval pri raznih pravosodnih organih v Sloveniji in v Dalmaciji. V dolgih letih svojega pravnega delovanja si je pridobil bogate praktične izkušnje in si ob pravni literaturi poglobljal strokovno znanje. Zaradi izredne usposobljenosti in pravne razgledanosti je sodeloval kot eksaminator na pravni fakulteti že pred vojno in pozneje po osvoboditvi. Za čas po osvoboditvi moramo omeniti zlasti njegovo sodelovanje pri izdelavi načrtov za novo kazensko zakonodajo in pri konzultacijah na raznih sodiščih v Sloveniji ob sprejetju novih zakonov kazenskopravne vsebine.

Profesor dr. Hinko Lučovnik je svoje delo praktičnega pravnika opravljal izredno vestno, požrtvovalno in odgovorno. Po osvoboditvi je žel zanj priznanje in strokovno pohvalo. Kljub temu je do izvolitve za izrednega profesorja objavil v raznih pravnih revijah enajst člankov, in sicer osem člankov iz kazenskega materialnega prava, dva članka iz kriminalistike in enega iz kazenskega postopka. Leta 1934 je napravil tudi analitično kazalo k sistemu celotnega kazenskega prava, ki sta ga izdala profesorja Dolenc in Maklecov. Poleg tega je po osvoboditvi objavljaval v Pravniku civilne in kazenske odločbe Vrhovnega sodišča LRS in ocene pravne literature.

Desetega julija 1954. leta je bila potrjena izvolitev dr. Lučovnika za izrednega profesorja kazenskega prava. Novembra istega leta je imel nastopno predavanje o temi »Kazenske sankcije v sodobnem kazenskem pravu«. Nato

je začel z rednimi predavanji, seminarji in eksaminiranjem. Vsakdo, ki je že kdaj pripravljaval predavanja iz določene teme, ve, koliko napornega dela terja priprava za eno samo predavanje. Zato ne moremo prezreti truda, ki ga je novi predavatelj vložil v začetnih letih svojega dela v pripravo rednih predavanj in seminarskih vaj.

Toda že leta 1955 je bil profesor dr. Lučovnik izvoljen tudi za predstojnika Inštituta za kriminologijo in se je kot tak moral dnevno poglobljati v probleme kriminoloških znanosti, ki jih je Inštitut podrejal potrebam naše prakse in operativnih organov.

Leta 1956 je postal predstojnik pravnega oddelka takratne pravno-ekonomske fakultete v Ljubljani, leta 1957 pa dekan samostojne pravne fakultete. Posle dekana in prodekana je opravljal nato do konca šolskega leta 1958/59 in je v tem času vodil tudi študijsko komisijo, ki je pripravljala statut pravne fakultete in študijske programe.

Obenem s temi odgovornimi upravnimi zadolžitvami je profesor dr. Lučovnik v tem času prisostvoval vrsti posvetovanj v republiškem in zveznem merilu, sodeloval s predavanji na raznih kazensko-pravnih in kriminoloških seminarjih v Ljubljani, Mariboru in Zagrebu, pripravil kot član delegacije jugoslovanskih pravnikov za poljsko-jugoslovanske pravniške dneve referat o temi »Nekateri problemi splošnega dela kazenskega zakonika« ter sodeloval v diskusiji francoskih in jugoslovanskih pravnikov v Ljubljani s samostojnim referatom. Zadnje javno predavanje zunaj fakultete je imel februarja letos kot gost podružnice Društva pravnikov Srbije v Nišu. Izida tega predavanja v posebni publikaciji ni več dočakal. Zlasti znaten delež pa je prispeval k novelirani kazenski zakonodaji s svojimi tehtnimi pismenimi pripombami k načrtom in s svojo osebno navzočnostjo pri razpravah o teh načrtih v Beogradu.

Od izvolitve za izrednega profesorja pa do svoje smrti je profesor Lučovnik objavil v raznih pravnih revijah in publikacijah deset člankov, in sicer dva članka iz kazenskega postopka, štiri iz kazensko-pravne problematike in štiri iz kriminoloških tem. Poleg tega je objavljal v Pravniku krajša poročila in recenzije, v Kmečkem glasu pa je sodeloval s poljudnimi pravnimi članki in s pravnimi nasveti.

Prav težaško delo pa je opravil profesor Lučovnik v zvezi s kazenskim zakonikom in

postopkom. Sodeloval je pri odgovorni in natančni pripravi prečiščenega besedila obeh zakonov v Uradnem listu, nato pa je prevzel glavno redakcijsko breme komentirane izdaje noveliranega kazenskega zakonika, ki je te dni izšel iz tiska. Pri izdaji je sicer sodelovalo 13 sodelavcev-komentatorjev, katerih eden je bil tudi profesor Lučovnik. Toda celotna skrb za to, da bo končni komentar s toliko sodelavci dobil enotno podobo in da bodo prispevki natančni ter medsebojno vsklajeni, je prevzel profesor Lučovnik z docentom dr. Kobetom sam. Pri tem, na videz skromnem komentarju je delal v zadnjih mesecih svojega življenja vse popoldneve in vedno pozno v noč. Zato je tudi rekel, da nima časa za zdravljenje. Le škoda, da je prav to delo nadvse tenkovestnega, znanstvenega redaktorja, ki je vanj vložil vse svoje bogato poznanje pozitivne zakonodaje in judikature, take narave, da ga skromna knjiga ne more predstaviti bralcem po celotnem obsegu vloženega truda, ki ga ni mogoče meriti z običajnimi merili.

V naši reviji smo se spoznali s profesorjem Lučovnikom v treh njegovih razpravah. Že leta 1956 nas je seznanil s pomenom kriminologije in kriminoloških inštitutov (»Študij kriminologije in kriminološki inštituti«, letnik 1956, str. 85–92), v letu 1958 je objavil obsežnejšo študijo o pokojnem prof. Aleksandru Maklecovu (letnik 1958, str. 293–302), leta 1959 pa je prikazal v kriminološki in pravno-primerjalni študiji pomen varnostnih ukrepov v sodobnem kazenskem pravu (letnik 1959, str. 2–22).

Kot ravnatelj Inštituta za kriminologijo si je profesor Lučovnik ves čas močno prizadeval povezovati teoretično kriminološko raziskovalno delo s potrebami prakse, zlasti s praktično problematiko resora za notranje zadeve. S svojimi prispevki v naši reviji in s prispevki svojih sodelavcev pa je pomagal dvigniti raven naše strokovne revije na višjo teoretično stopnjo, ki je tudi zaradi tega postala v zadnjem času pomembno kriminološko in kriminalistično glasilo, edinstveno te vrste v jugoslovanskem merilu in znano izven meja naše države.

Našega uglednega sodelavca, profesorja dr. Lučovnika, bomo ohranili v lepem spominu z vsem spoštovanjem in z globokim obžalovanjem, da je moral tako nenadoma prekiniti svoje plodno delo.

Dr. Katja Vodopivec